

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**V МІЖНАРОДНА НАУКОВО-
ПРАКТИЧНА
ОНЛАЙН КОНФЕРЕНЦІЯ
«ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ,
НАУЦІ ТА ВИРОБНИЦТВІ»
ПРИСВЯЧЕНУ 100-РІЧЧЮ
ВІД ДНЯ ЗАСНУВАННЯ ВСП
«МУКАЧІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ НУБІП УКРАЇНИ**

**ВСП «МУКАЧІВСЬКИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ НУБІП
УКРАЇНИ»**

**V INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
ONLINE CONFERENCE
"INNOVATION IN EDUCATION,
SCIENCE AND PRODUCTION".
DEDICATED TO THE 100th
ANNIVERSARY OF THE
ESTABLISHMENT VSP OF
«MUKACHIV PROFESSIONAL
COLLEGE» NUBIP OF UKRAINE**

**САСКАЧЕВАНСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ, САСКАТУН,
КАНАДА**

24-26 листопада 2021 року

м. Київ

УДК: 349.6:502.174(477)

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ В ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Кідалов С. О. канд. ю.н., доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Після підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Українська сторона взяла на себе зобов'язання здійснити імплементацію положень Директив ЄС у сфері поводження з відходами у своє національне законодавство. Після підписання цієї угоди пройшло більше п'яти років і нажаль суттєвих зрушень щодо адаптації європейських стандартів у сфері поводження з відходами до національного законодавства не відбулося. Проте, варто відмітити, що 08.11.2017 року Кабінетом Міністрів України була схвалена Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 року, яка лише декларує намір розробки та прийняття відповідних нормативно-правових актів [1].

Отже, як ми бачимо процес інтеграції законодавства України до права і політики ЄС у сфері управління відходами триває, а тому актуальним залишається вироблення форм і методів досягнення цілей, встановлених Директивами ЄС. Зокрема, важливо врахувати досвід європейських країн щодо формування їх внутрішнього законодавства у сфері поводження з відходами та його подальшої узгодженості із законодавством ЄС.

Основним документом, який закладає основу ефективного механізму управління відходами і напями подальшого регулювання на рівні Співтовариства є Рамкова Директива 75/442/ЄС про відходи, що також встановлює чітку послідовність дій з управління відходами, а саме: 1) вироблення відходів повинно попереджатися; 2) якщо вироблення відходів неможливо попередити, то слід зменшувати кількість вироблення та небезпечні властивості цих відходів; 3) вироблені відходи треба утилізувати шляхом рециркуляції, повторного використання, перероблення чи іншим чином, з метою отримання вторинної сировини, та використовуватися як джерело енергії [2].

Що стосується визначення поняття «відходи», то дана Рамкова Директива чітко надає визначення, де розуміється будь-яка речовина чи предмет, внесені до переліку категорій відходів Додатка I даної Директиви, котрих поз балюються, планує чи повинен позбавитися власник. Саме ж питання визначення речовин, як відходів залишається спірним. Так деякі роз'яснення внесли рішення Європейського Суду та судів держав-членів. Зокрема, судові рішення *Vessossu & Zanetti* відносно визначення «відходи» містять положення про те, що воно не включає в себе субстанції чи об'єкти, які можуть використовуватися в економічній діяльності. Справи *ARCO Chemie Nederland & EPON and Palin Granit* підтверджують, що речовина

може пройти деяку операцію відновлення та залишитися відходами. В рішенні у справі Granit зазначено, якщо речовина може завдати шкоди довкіллю, то вона підпадає під визначення відходів [3; 4].

Що стосується переліку категорій відходів то вони передбачені у Додатку I до Рамкової Директиви, та є базовими. Згідно зі ст. 1(a) Рамкової Директиви було розроблено деталізований перелік відходів за категоріями. Цей перелік має назву Європейський каталог відходів, який міститься у Додатку до Рішення Комісії 2000/532/ЄС [5].

Отже, підсумовуючи, варто зазначити, що законодавство про відходи європейських країн перебуває у тісному зв'язку з відповідним законодавством ЄС. Так, профільні Директиви ЄС визначають загальні принципи, пріоритети та цілі у сфері управління відходами. При цьому рамковий характер цих документів дозволяє державам-учасницям ЄС самостійно визначати шляхи та способи реалізації встановленої ним політики. Тому досвід кожної європейської країни є унікальним та потребує детального аналізу в контексті його ефективності в умовах нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року, Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 р. №820-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/820-2017-%D1%80#Text> (дата звернення: 11.11.2021 р.)

2. Council Directive 75/442/EEC of 15 July 1975 on waste (OJ L 194 1975. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A31975L0442> (дата звернення: 11.11.2021 р.)

3. Joined case C-206/88 and C-207/88. European Court reports 1990 Page I-01461. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61988CJ0206> (дата звернення: 11.11.2021 р.)

4. Joined cases C-418/97 and C-419/97. European Court reports 2000 Page I-04475 URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?isOldUri=true&uri=CELEX:61997CJ0418> (дата звернення: 11.11.2021 р.)

5. Decisions of the Commission 2000/532/ЄС COM/2003/0250 final URL: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2003:0250:FIN:EN:PDF> (дата звернення: 11.11.2021 р.)